

(2) Deus est, qui consilia hominum mirè confundit, ut incassum abeant ac evanescant omnia. Vide plura in textus explanatione.

USUS E VERSU XI.

(1) Gaudent Justi, visâ Dei ultione, non ex carnali affectu, sed sancto Justitiae divine afflitione, vid. Ps. LII, 8 LIV, 9.

(2) Vindicta Dei est evidens, adeo ut crux quasi fuisse undiq; commaculet incedentium Justorum pedes.

PSALMI LIX, DISPOSITIO

Vindicta justa. Erue ab hoste maligno.

Post titulum, continentem & sumimam, & autorem, & occasionem, & finem, (v. i.) attendenda

I. Peritio: (1) *creptionis ex hostium manu*: v. 2. Ratio: sunt rabiosè *insurgentes*: ibid. operarii *iniquitatis*: v. 3. *sanguinolenti*: ibid. *infidiantur vite meæ*: *congregantur adversus me*: *absque ulla mea culpa*: vers. 4. discurrunt: negotiosè se *præparant*: v. 5. [2] *Divinæ expergefactionis*: *evigila in occursum mei*: *intuere*: v. 5. *expergiscere ad visitandum universas gentes*: v. 6. (3) *Punitio*: ne (a) *miserarisi iniquorum prævaricantium*: ib. (b) *instar canum divagentur famelicorum*: v. 7. Ratio: *sunt maledicentissimi*: & simul athei: *quis audiret?* v. 8.

II. Spei professio: (1) *tu Domine irridebis ipsos*. v. 9. [2] *contra hostis robur*, *Deum obser-*

A (3) *Gaudent proinde pii, quando priore metu se prorsus liberatos b. m. sentiunt*: Exod. XV, 1.

USUS E VERSU XII.

(1) *Judicia particularia hoc habent commodi*, ut quisque hominum loquendi materiam de Deo habeat uberrimam. dicet homo v. Jes. XXVI, 9.

(2) *Justitiae suum omnino est infallibile ac pretiosum præmium*. i. Tim. IV, 8. Esth. VIII, 16.

(3) *Deus solus & supremus est judex inde ab initio ad extremum usque mundi judicandi diem*.

PSALMUS LIX.

Vindicta justa. Erue ab hoste maligno.

vabo, tanquam præsidium meum: v. 10. (3) *Deus meus gratus præveniet me* [4] *conspiciendos absque metu, imò cum gaudiō, mihi dabit osores meos*: v. 11.

III. Imprecatio: *interfice eos*, sed non citato: ratio: *ne obliviiscatur populus meus*: v. 12. [2] *fac eos divagari*: (3) *deturba ipsos*: tanquam clypeus aut protector noster: v. 12. (4) *cipientur vel constricti teneantur maledicentia fastuque suo*: v. 13. (5) *in iratua penitus consumantur*: v. 14. finis: *ut innotescat, te Deum dominari in Jacob ad terræ fines usque v. 14.* (6) *instar canum discurrent inquieti*: vers. 15. 16.

IV. Conclusio, promittens Dei præconium: *ob ipsius robur, gratiam, præstitum perfugium*: v. 17. 18.

PSALMUS LIX.

EXPLICATIO VERSUS I.

אֵל הַשְׁמָרָה:) Vide Psal. LVII, 1.
טִבְתָּה:) vide Psal. XVI, 1. & LVI, 1.
בְּשָׂרָה *dum mitteret*:) videlicet שָׁלֹוחִים emissarios. Supplendus est hic accusativus ex verbo, ut Cob. VI, 3. si genuerit centum (natos) Psal. XIII, 4. nedormiam (dormitionem, ex Jer. LI, 39. 57.) mortis. Hinc in descriptione historiae hujus expressum legimus accusativum i. Sam. xix, 11. & misit Saul בְּנֵי אֱפֻם legatos ad domum David.

וַיַּשְׁמַר וְcustodiverunt, vel ut custodirent:) similem literæ וְ pro conjunctione UT usum vide Jon. I, 11. III, 9. Psal. XXIV, 7. xxviii, 1. LI, 9. 15.

EXPLICATIO VERSUS II.

חַזְלִינִי eripe me:) innuitur arcta summe que periculosa obsessio, ex quâ humanis eluctari viribus prorsus erat impossibile; adeòque penes solum stabat potentem sapientemque Deum, media elabendi procurare, ac libertatem restituere. Vide de verbô hoc Psalm. XVIII, 1. xxxi, 3.

כְּמַה קָרְבָּנִי præ adversariis meis, qui contra me insurgunt, vel sese erigunt:) Verbum קָרְבָּנִי surgere vel stare, constructum cum עַל hostilitatem designat, ubi quis tranquille prius juxta nos sedens, animum mutat, erectoque adversus nos capite nunc insurgit, nos ac nostra invasurus:

superexalte me:) h. e. fac, ut protectione tuâ superior fiam ac securus sim ab omni machinatione hostium meorum alias satis excelsorum: constitue me hactenùs humillimè depresso repellenteque humili, velut in præaltâ ac inaccessâ rupe, quorsum hi penetrare nequeant, sed cum pudore discedere tandem cogantur. Sic namque de altitudine inexpugnabili verbum hoc videoas usurpari Deut. II, 36. non ultra urbs טֶלֶב altior fuit nobis, i. e. inexpugnabilis fuit nobis: sic de turri בְּשָׂרָה præaltâ, Prov. XVIII, 10. de murô, Jes. XXX, 13. de urbe c.

XXVI,